

worden nog belicht door mededelingen, dat regelmatig indigo- en meekrap-veilingen werden gehouden, dat het Rotterdamsch Genootschap ter bevordering der Koepok-inenting veelvuldig van zich liet horen en dat ijverig werd geadverteerd voor een gezelschapsspel „Ik verkoop mijn Paruik”, zulks met de geruststellende toevoeging, dat het geschikt was voor Kinderen en Jonge Lieden en niets onbehoorlijks bevatte.

Het dagelijks leven ging blijkbaar zijn rustige en bescheiden gang, maar duidelijk is, dat in het Rotterdam van 1807, beroofd als het was van zijn voornaamste middelen van bestaan, handel en zeevaart, veel ellende en armoede moet zijn geleden.

Dat er inmiddels gelukkig ook stadgenoten waren, die zich het lot van minder bedeeden aantrokken, blijkt uit een bericht, dat op 31 december 1807 in de Rotterdamsche Courant verscheen en o.m. de volgende mededeling bevatte:

BERICHT VAN HET GENOOTSCHAP
NEDRIG EN MENSCHLIEVEND
TE ROTTERDAM

„Hetzelfde oogmerk, dat reeds in het Jaar 1802 te Amsterdam eenige menschevrienden zich deed vormen tot een weldadig Genootschap, onder de Zinspreuk: Nedrig en Standvastig, heeft ons, een aantal Leden van alle hier bestaande Kerkgenootschappen, insgelijks tot zulk een weldadig Genootschap voor deze Stad, onder bovenstaande Zinspreuk, vereenigd.

Geenszins in vaste en geregelde Bedeelingen, gelijk bij Stedelijke en Kerkelijke Armbesturen plaats vinden, zullen onze hulpbetooningen bestaan; maar in kleine giften of voorschotten, geldleeningen, aanbevelingen, raadgevingen enz.

Hen die arbeiden willen, daartoe in de gelegenheid trachten te stellen, verlegenen en verdrukten te helpen, zieken hulp ter genezing en verkwikking; grijsaards ondersteuning aan te bieden, onderwijs behoevenden Onderwijs te doen genieten, schamele armen, die zich, dewijl